

[Christmas Møller.]

sammenligne dansk Styre i Nordslesvig med von Köllers. Enhver, der kender det fjerneste til, hvad der skete dengang over for den danske Bondebefolkning og over for fattige danske Arbejdere, ved, hvor fuldkommen meningsløs, urimelig og utilbørlig en saadan Sammenligning er.

Jeg er naturligvis overordentlig glad ved, at det ærede Medlem Hr. Brorsen bliver ved at beskæftige sig med Grundloven. Det giver godt Haab om, at han ogsaa vil gøre det den halve Snes Dage, der er igen til Folkeafstemningsdagen. Nej, vi har ingen, jeg har i hvert Fald ingen Tvivl i Sjælen om, at Folkeafstemningen naturligvis giver det ønskede Resultat, men jeg ønsker ogsaa, at der skal agiteres derfor, arbejdes derfor, tales derom, af den Grund, at jeg vil anse det for særdeles værdifuldt, at Resultatet af Folkeafstemningen bliver en saa stor Tilslutning som overhovedet muligt til den nye Grundlov.

Valdemar Thomsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at den Behandling, Bondepartiet fik forud for Landstingsvalget, svarer nøjagtigt til den, som blev Det konservative Folkeparti til Del. Venstre vilde ikke alene bestemme, hvem de selv vilde have til Landstingsmænd, de vilde ogsaa bestemme, hvem de Konservative maatte faa, og de vilde afgøre, hvor Bondepartiet skulde have det ene Mandat, som blev os til Del. Saare betegnende er det med den Omsorg, som det ærede Medlem Hr. Brorsen her lægger for Dagen over for Peter Nielsen, Refsø: han skulde være Landstingsmand, helst da, sagde det ærede Medlem Hr. Brorsen. Men jeg vil gerne have Lov til at sige nu her til sidst, at Venstre vilde ikke give Peter Nielsen dets Stemmer som Suppleant i Herning. Jeg synes, at alt det, der er kommet frem her, ogsaa fra Herning, staar udmærket til den Maade, Partiet optraadte paa saavel i Roskilde som i Aalborg.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen udtalte, at man ved Bedømmelsen af Valget ikke maatte nøjes med at se paa selve Tallene, men at det afgørende var den Agitation, der var ført. Det ærede Medlem har Ret i, at man fra Venstres og konservativ Side havde ført hele sin Agitation mod Varefordyrelsen, for saa vidt mod den Varefordyrelse, man selv havde været med til. Jeg mener, det er et Forhold, man maa tage i Betragtning, naar man vil bedømme Valgets Resultat,

og jeg kunde godt forstaa, om det Forhold kunde bevirke, at Regeringen tog op til Overvejelse, om ikke Tiden maatte være inde til, at man ændrer Regeringens Politik. Jeg stillede det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om man ikke fra Regeringens Side vilde gaa ind for at opfylde sine Løfter af 1929. Jeg fik intet Svar derpaa, og jeg forstaa, at det er man endnu ikke blevet klar over fra den højtærede Statsministers Side; jeg haaber imidlertid, at Sommerens Overvejelser maa føre til det Resultat, at Regeringen tager det op. Det er naturligt, at Regeringen, naar den har 10 Aars Jubilæum, tager op sit vigtige og afgørende Løfte af 1929 i Stedet for at føre den stik modsatte Politik. Og der er særlig Grund til at gøre det, eftersom vi ved, at Venstre og Konservative har ført en Politik mod Varefordyrelsen. Tag dem straks paa Ordet og se, om de bliver lige saa glade for det!

Man har under denne Debat i høj Grad været inde paa Valutacentralen og i den Forbindelse ogsaa paa Frilisten, og her er Grund til at hæfte sig ved et bestemt Forhold af meget stor økonomisk Betydning, det er med Hensyn til Kaffepriserne, hvor det, saa vidt jeg ved, er saadan, at man i Øjeblikket har disse Priser til Undersøgelse i Priskontrollen, man skal undersøge, om Priserne ikke er for høje. Det begrundes med Vareknaphed. Saa vidt jeg ved, er Lagrene af Kaffe store. Kaffepriserne er meget høje, jeg kan anføre, at Engrosprisen ligger lavere end i 1913, men at Detailprisen ligger paa det dobbelte af den i 1913; man har for Kaffens Vedkommende faaet en Prisforfalskning, der drejer sig om et aarligt Beløb paa ca. 50 Mill. Kr., hvoraf Staten faar Halvdelen i den forøgede Told, medens de andre 25 Mill. Kr. forsvinder. Og man har Grund til at gaa ud fra, at det staar i Forbindelse med, at man har Kaffe inde under Valutacentralens Restriktioner. Jeg spørger den højtærede Handelsminister: Kan man ikke tænke sig at give Kaffe fri? Kan vi ikke faa Kaffe overført til Frilisten? Jeg tror, det vilde være en adskillig mere virksomhedsfuld Foranstaltning end at gaa frem ad Priskontrollens Vej; Priskontrollen har vist ikke andet at gøre end at være det almindelige Sted, hvor man kan putte Ting hen for at blive fri for dem.

Til Slut har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, der udtalte, at Regeringen burde løse Arbejdsløshedsproblemet og Landbrugskrisespørgsmaalet. Det er ganske rigtigt, saa langt er vi enige. Vi er ogsaa enige om, at den rus-